

Domnul Isus, Paștele nostru

Dumnezeu vorbi prin Moise, către-al Său popor evreu, (Exod 12.1-28)
Despre ceea ce înseamnă Paștele lui Dumnezeu. (Exod 12.11)
Astfel, Dumnezeu le spuse că Paștele Lui cel pur (Lev. 23.5; Num. 28.16)
Însemna mielul sau iedul, de un an, fără de cusur (Exod 12.5)
Și de parte bărbătească, care trebuia jertfit (Exod 12.5,21,27; Deut. 16.2,5)
Fript la foc și mâncat iute, cum face omul grăbit. (Exod 12.11,43)

Dumnezeu mai poruncise, să ia din sângele lui, (Exod 12.7)
Și să ungă stâlpii ușii, și pragul de sus, oricui (Exod 12.22)
Care va dori să scape, de urgia ce lovea (Exod 12.12-13,27)
Fără milă egiptenii, ce Domnul îi pedepsea. (Exod 12.23)

An de an, de la ieșirea evreilor din Egipt, (Num. 28.16; Deut. 16.1; Matei 26.2; 27.15; Luca 2.41)
Ei avură sărbătoare, mâncând miel jertfit și fript, (Matei 26.17-19; Luca 22.7,15; Ioan 18.28)
Ce-L simboliza pe Domnul, ce prin jertfă oferi (Is. 53.7; Apoc. 5.6,12; 14.4)
Mântuirea, tuturora care vor a o primi. (Matei 18.11)

Oamenii ce știu ce-nseamnă Paștele pentru creștini, (1 Cor. 8.2)
Că nu-i miel, nici sărbătoare, ci persoană, sunt puțini. (Is. 53.7; Ioan 1.29; 1 Petru 1.19)
Cartea Sfântă ne învață, că Domnul Isus Hristos, (2 Tim. 3.15-17)
Este singurul sfânt Paște, pentru omul credincios. (1 Cor 5.7)

Dacă în trecut evreii aveau un Paște pe an, (Lev. 23.5; Num. 9.2,5; Luca 2.41)
Azi situația e alta, după Domnului sfânt plan; (Ef. 3.11)
Toți creștinii autentici au un Paște permanent, (Ioan 14.23)
Căci în ei, în permanență Domnul slavei e prezent. (Gal. 2.20; Ef. 3.17)

Și fiind uniți cu Domnul, sunt „un singur duh cu El”, (Ioan 14.20; 1 Cor. 6.17)
Iar rămânerea în Domnul, este marele lor țel. (Ioan 15.4-6)
Iată de ce sunt creștinii, ce-L poartă pe Domnu-n ei, (Ioan 17.23,26; Rom. 8.10; Col. 1.27)
Permanent în sărbătoare, nu ca anticii iudei. (Ezec. 45.21)

Când privesc la zelul mare, de-a găti tot ce-i mai bun, (Luca 21.34)
Și la marea agitare pentru „Paștele” străbun, (Gal. 1.14)
Parcă n-aș mai vrea mâncare, și nici haine mai de soi, (Ps. 102.4)
Și-aș posti tot timpul-acela, când distracția e-n toi. (Ioel 2.12)

Poate Domnul se îndură de bieții petrecăreți, (Ier. 16.8)
Ce cred, după-a lor măsură, că de fericire-s beți. (2 Petru 2.13)
Și le-arată fericirea sfântă și curată ce-i, (Iacov 1.25; 5.11; Apoc. 20.6)
Și uimirea-i va cuprinde, pe „creștinii” ce-s ate! (1 Cor. 5.11)

Ce-i aceea fericire, Domnul spus-a deslușit (Matei 5.1-2)
Spre a tuturor uimire. Astfel Domnul a grăit : (Luca 6.20)
Ferițiți sunt doar flămânzii, că ei fi-vor săturați, (Luca 6.21)
Și săracii și toți blânzii, cei ce plâng sunt ai Lui frați! (Matei 5.5; Luca 6.20-21)

Milostivii și aceia cu duhul sărac, zdrobit, (Matei 5.3; Ps. 34.18)
Cei cu inima curată au sufletul mântuit. (Matei 5.7,9)
Cei ce sunt urâți de lume, izgoniți și ocărăți (Luca 6.22)
Pentru-al Domnului sfânt nume, în rai fi-vor ocrotiți. (Luca 6.23)

Ferițiți sunt prigoniiți pentru că-s neprihăniți, (Matei 5.10)
Și toți împăciuitori, fiii Domnului iubiți. (Matei 5.9)
Toți ce vor rămâne-n Domnul, veșnic vor fi fericiți. (Ioan 15.6)
Iar de vor trăi ca Domnul, sigur vor fi mântuiți. (1 Ioan 2.6)

**„...Hristos, Paștele nostru a fost jertfit.”
(1 Corinteni 5.7)**